

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

8117 St. Clair Ave.

Cleveland, Ohio

Published daily except Sundays and Holidays

NAROCNIKA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$7.00. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
 Za Ameriko in Kanado, po leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, po leta \$3.50.
 Za Cleveland, po raznalačil: celo leto, \$5.50, po leta, \$3.00. Za Evropo, celo
 leto, \$8.00. Posamezna številka, 3 centa.

SUBSCRIPTION RATES:

U. S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
 U. S. and Canada \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
 Cleveland and Euclid by carrier, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
 Single copies 3 cents. European subscription, \$8.00 per year.

JAMES DEEVEO and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 53, Tues., Mar. 3, 1936

Se eden se je vjel

"There are persons who constantly clamor. They complain of oppression, speculation and pernicious influence or accumulated wealth. They cry out loudly against all small and big merchants. They carry on mad hostility against all established institutions. They would choke the fountain of industry and dry all streams. In a country of unbounded liberty they clamor against political oppression. In a country where property is more evenly divided than anywhere else in the world, they cry and clamor. Sir, what can such men want? What do they mean? They can want nothing, sir, but to enjoy the fruits of other men's labor. They can mean nothing but disturbance and disorder, the diffusion of corrupt principles, and the destruction of the moral sentiments and moral habits of the society. . . ."

Te besede je spregovoril v senatni zbornici Zedinjenih držav veliki ameriški progresiv Daniel Webster. Besede so bile izgovorjene v letu 1838 in so resnične do današnjega dneva.

So gotovi faktorji, ki neprestano, ob vsaki priliki, nad vsakim predmetom kritizirajo, ki znajo vse boljše kot njih bližnji, in v istem času ničesar ne producijo, ne pokažejo ničesar boljšega, nimajo načrtov ne idealov, pač pa par praznih fraz, ki so pač sprejemljive za one, ki ne mislijo, toda za mislece so brez pomena in nikdar ne upoštevane. Slovenci označujemo take ljudi z izrekom: "Psovati znak vsak pastir, graditi pa le inženir."

To je predgovor k skrajno neslanemu in lažnjivemu dopisu Ivana Jonteza v "Prosveti" z dne 25. februarja, 1936, kjer priobčuje dopis, ki je lažnjiv od začetka do konca. Jontezi podelimo radi dotičnega dopisa nagrado lažnjiva št. 3.

"Prosveta" ima v Clevelandu pet do šest dopisnikov, izmed katerih so trije dostojni, trije pa navadni lažnjivci. To smo dosedaj dvema že dokazali. Antonu Jankoviču smo pred sedimi meseci dokazali v našem listu, da prosto laže v svojih poročilih o dogodkih v Clevelandu. Od tedaj fant molič.

Drugi lažnjivec in dopisnik "Prosvete" iz Clevelandu je Frank Barbic. On je pred dobrim letom poročal tako, da smo ga prijeli za predolgi jezik in je bil primoran preklicati, kar je pisal zoper uredništvo "Ameriške Domovine." Lažnjivec št. 3 je pa Ivan Jontezi, kateremu bomo danes dokazali z njegovim lastnim dopisom in podpisom, da laže in obrekuje. Tudi on bo dobil svoj čas prilika, da se zagovarja na pristojnem mestu za svoje izredne nepoštene laži, katere priobčuje v "Prosveti." Žal, da "Prosveta" ne pazi bolj na kaliber svojih poročevalcev iz Clevelandu.

Omenjeni Jontezi Ivan piše dne 25. februarja, 1936, v "Prosveti" sledče: "Bili so trenutki, ko se je pisec (Ivan Jontezi) spričo takih napadov, le težko vzdržal, da ni začel vračati vsaj z zmerjanjem — v osebnosti in natolceanja se ni nikdar podajal — vendar se je vselej krotil ter ostal v mejah dostenosti. Od nasprotnikov pri A. D. kaj takega seveda nisem mogel niti pričakovati in to bi bila prehuda žrtev zanje — odreči se pobalinskim osebnostnim napadom in natolceanjem . . .

Tako piše Jontezi v "Prosveti" in brez sramu trdi, da nikdar ni osebno napadal in zmerjal. Da se ni vgriznil za jezik, ko je to napisal. V zmerjanju in pobalinstvu ga ne najdete para njemu. Da dokažemo, naj na tem mestu reproduciramo nekaj "duhčičnih rožic" psovov in pobalinstva, katere je razsul Jontezi v "Prosveti" z dne 15. januarja, 1934. Pomnite, da citiramo samo iz enega dopisa. Vsi drugi njegovi dopisi so enako nizkotni in polni psovov, kakoršnje močno moremo dobiti samo pri Italijanah ali Madžarjih. Sledče kritatice je napisal Jontezi v omenjeni številki "Prosvete," ko je "logično odgovarjal" našemu uredništvu:

"Izroki bolnih možganov," — "v naši metropoli zelo pogosto smrdi po gnojnici" — "pošten človek ne more priti v Cleveland, ne da bi okrog njega začeli polivati gnojnicno sovrašta" — "zhlji so na Adamiča golido gnojnico" — (pa zite, koliko gnojnica ima Jontezi v svojih dopisih) — "naši smrtni sovragi" — "preobilica nestrnosti in osebnega fanatizma" — "plod najčistejše osebne mržnje" — "prostansko zmerjaje" — "izroki zastrupljenih možganov" — "prostanski list" — "fanatične prismodarije" — "razlit žolč takih izrokov prepitih možganov" — "blato lastne perverznosti in degeneriranosti" — "Lojze se bezniško in žoljeljivo usaja in razgraia" . . .

Ne, to ni vse, izpustili smo več kot polovico teh gnusnih napadov Jonteza iz članka. Nič manj kot tri leta je pisal na enak način v "Prosvetu," ne da bi mu mi sploh odgovorili.

V isti številki, 15. jan. 1934, je pa zabeilo uredništvo "Prosvete" Jontezev dopis s sledečim "rožicami" proti našemu uredništvu: "paglavci" — "veliki ignoranti" — "veliki lažniki" — "religiozni šarlantani" — "fijakarska olika" — "cajtengarski furmani" — "umazani in paglavski" — "take kreature" — "nesramno zaviranje" — "ljudje iz nižin pijanskih beznici, ponočevalcev", itd. itd.

Jontezi pravi, da nikdar osebno ali grdo ni napadal v

"Prosveti." Dokazali smo mu iz njegovega lastnega doppisa v "Prosveti," da je v rabi in priobčevanju psov in osebnih napadov mojster prve vrste. Torej je dopisnik "Prosvete" Ivan Jontezi lažnik št. 3 iz Clevelandca. In menda je on zadnji, katerega nizkotno pisavo odobruje "Prosveta." Ostali Clevelandčani slovenskega rodu so dostojni ljudje!

Račun Jugoslovanskega kulturnega vrta

Za Baragov spomenik in Kulturni vrt. Od februarja 1935, pa do 14. oktobra 1935. Priobčeni so tako, kot se jih je povrst sprememalo ter se potem oddalo sproti blagajničarki. Prejelo se je po slednem redu:

DOHODKI

Jugoslovenski vojni veterani Post Jadran št. 3. .... \$ 25.00

Društvo Presvetega Srca Jezusovega št. 55 SDZ 10.00

Podružnica št. 25, SZZ 10.00

Društvo sv. Neže, št. 139 C. K. of Ohio 10.00

Društvo sv. Jeronima št. 153 KSKJ, Strabane, Pa. 5.00

Miss Mary Smrekar 5.00

Društvo Sreca Marije Staro 20.00

Društvo sv. Pavla št. 239 KSKJ 5.00

Gospodinjski Klub S. N. Doma, Girard, Ohio 5.00

Rozalija Zupančič 5.00

Društvo Presv. Sreca Jezusovega št. 172 KSKJ 10.00

Društvo Napredni Slovenci, št. 5, SDZ 10.00

Društvo sv. Antonia, št. 138, C. K. of O. 10.00

Društvo sv. Kristine št. 219 KSKJ 5.00

Slovensko Mladensko društvo ZMB 20.00

Podružnica št. 21 SZZ 5.00

Društvo Danica, št. 11 SDZ 5.00

Društvo sv. Janeza Krstnika, št. 37, JSKJ 5.00

Društvo Marije Vnebovzetje št. 103, JSKJ 10.00

Mr. Jernej Knaus 5.00

Društvo Triglav št 30 SDZ, Fairport, Ohio 10.00

Društvo Slovenski Bratje, Girard, Ohio 10.00

Društvo Modern Crusaders št. 45 SDZ 10.00

Društvo sv. Križa št. 214 KSKJ 5.00

Društvo Carniola Hive št. 439 The Maccabees 10.00

Slov. Podp. Družba sv. Mohorja, Chicago, Ill. 5.00

Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ, (od teh je prispevala Mrs. Odlasek \$20.00) 5.00

Klub Slovenskih vdov 5.00

Društvo Glas Clevelandskih delavcev št. 9 SDZ 10.00

Mr. Anton Grdina, dar in oglas 5.00

Društvo sv. Stefana št. 1 KSKJ, Chicago, Ill. 10.00

Društvo sv. Cirila in Metoda št. 91 KSKJ 5.00

Podružnica št. 10 SZZ 10.00

Podružnica št. 49 SZZ 5.00

Društvo Bratska Sloga št. 32 SDZ, Warren O. 5.00

Dr. Friderik Baraga št. 93 KSKJ, Chisholm, Minn. 5.00

Dr. Jezus Dobri Pastir št. 43 KSKJ, Enumclaw, Wash. 5.00

Dr. sv. Janeza Krstnika št. 14 KSKJ, Butte, Mont. 5.00

Društvo Marija Pomagaj št. 1640 C. O. F. 5.00

Društvo sv. Helene št. 193 KSKJ 5.00

Društvo sv. Ane št. 4 SDZ 5.00

Društvo Jutranja Zvezda št. 137 JSKJ 5.00

Podružnica št. 32 SZZ 10.00

Društvo sv. Cirila in Metoda št 18 SDZ 5.00

Mr. Joseph Mohar, Turner, Mont. 10.00

Društvo Martha Washington št. 38 SDZ 5.00

Društvo sv. Cirila in Metoda št. 144. Sheboygan, Wis. 5.00

Društvo Združene Slovenke št. 23 SDZ 5.00

Društvo sv. Cecilije št. 37 SDZ 5.00

Društvo Presvetega Srca Jezusovega (samostojno) 5.00

Društvo Slovenec št. 1 SDZ 5.00

Društvo sv. Lovrenca št 7 SHZ, Ely, Minn. 5.00

Dr. Marije Pomoč Kristjanov št. 165 KSKJ, West Allis, Wis. 5.00

Slovensko pevsko društvo Lira 5.00

Dr. Najsvetnejšega Imena župnije Marije Vnebovzetje 5.00

Jugoslovenska Žena, Chicago, Ill. 5.00

Ameriška Domovina 5.00

Društvo sv. Matije št. 2 SHZ, South Range, Mich. 5.00

Društvo Slovenski dom št. 6 SDZ 5.00

Community Welfare Club 5.00

Društvo Marije Pomagaj št. 78 KSKJ, Chicago, Ill. 5.00

Društvo Anton Martin Slomšek, št. 16 SDZ 5.00

Podružnica št. 41 SZZ 5.00

Društvo Volga št. 39 SDZ, Canton, Ohio 5.00

Dr. Sreca Marije št. 111 KSKJ, Barberton, O. 5.00

Dr. Marije Vnebovzetje št. 77 KSKJ, Forest City, Pa. 5.00

Društvo sv. Vida št. 25 KSKJ 5.00

Društvo Najsvetnejšega Imena župnije sv. Vida 5.00

Društvo Collinwood Hive št. 283 The Maccabees 5.00

Podružnica št. 18 SZZ 5.00

John Gornik 5.00

Rev. Milan Slaje, župnik v Lorain, Ohio 5.00

Oltarno Društvo sv. Kristine 5.00

K. S. K. K., nabralo od društev in posameznikov 5.00

Dramski društvo Triglav 5.00

Društvo St. Clair Grove, 98 W. C. 5.00

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po nemškem Izvirniku K. Maya

Njihov vodja je prišel k meni in vzkliknil:

"Gospod, vseh enajst krogel tiči v deblu, ena pod drugo!"

Da me je topot nagovoril z gospodom, mi je pričalo, da so moje strelne vaje le učinkovite.

"Sedaj poznaš vsaj nekaj našega orožja," sem dejal, "in verjam mi boš, da se ne bojimo vseh divjih živali!"

"Pokaži nam še drugo svoje orodje!"

"Ni časa. Solnce je zašlo in jezditi moramo dalje."

"Počakaj še malo!"

Spet se je vrnil k svojim ljudem in dolgo so se pogovarjali. Nato je prišel poročati:

"Lahko ostanete pri nas!"

"Pa orožja in konjev ne bomo oddali."

"Ni treba! Pet vas je in pet naših se je ponudilo, da vzame vsak po enega izmed vas pod streho. Ti boš stanoval pri meni."

"Hm! Za njegovo ponudbo se je utegnila skravati zahrbnost. Zakaj so se hipoma vdali? Zakaj nas niso pustili jazdit dalje? Previden sem moral biti."

"Pa bomo vendar jazdili dale!" sem mu povedal. "Ne moremo se ločiti. Tovariši smo intam bomo prenočili, kjer lahko skupaj ostanemo."

"Torej pa še malo počakaj!"

Iznova so se posvetovali. Topot pa zelo dolgo in zdelo se mi je, kot bi nas namenoma zadreževali, da bi se medtem stemnilo in bi ne mogli dalje.

Končno se je vrnil in dejal:

"Gospod, naj se zgodi po tvoji volji! Dal vam bomo za prenočišči hišo, v kateri lahko vstanujete."

"Ali bo tudi za naše konje prestora?"

"Da. Za hišo je dvorišče in van lahko postavite konje."

"Ali bomo sami v tisti hiši?"

"Samí bodete. Glej, že jazdi eden naprej, da bodo hišo izpraznili. Ali hočete hrano zaston ali za denar?"

"Vaši gostje bi radi bili. Mi ebljibis, da bomo?"

"Obljubim."

"Ti si najbrž občinski predstojnik oncele vasi?"

"Da."

"Torej mi podaj roko in poje, da smo tvoji hemšeri!"

Hemšer pomeni gosta, prijatelja. Dal mi je roko, četudi obotavlja se.

Odslej smo bili varni, tako vsaj sem jaz misil. Mignil sem tovarišem, naj pridejo bliže. Kurdi so nas vzeli na sredo in odjezdili smo v vas.

Pred precej prostorno hišo smo se ustavili.

"V tejhi hiši boste prenočevali," je pokazal nezanum, kar se po kurdijsko občinsku predstojnik imenuje. "Vstopite!"

Preden sem razjahal, sem si ogledal hišo od vseh strani.

Pritlična je bila in ravno streho je imela. Nekaka utica je stala na plăščadi strehe in seno, se je zdelo, so imeli v njej shranjeno. Za hišo je ležalo dvorišče, močen, poldrugi meter visok zid ga je obdajal, grmovje je rastlo za njim. Na dvorišče se je dalo priti le skozi hišno vezo.

"Zadovoljni smo s tem stanovanjem," sem dejal občinskemu predstojniku. "Kje dobimo kromo za konje?"

"Poslali vam jo bomo."

"Pa saj je tamle goru sena dovoli!" sem pokazal na streho.

V zadregi je pogledal na streho in odgovoril:

"Tisto seno ni dobro. Skodovalo bi konjem."

"In kdo nam bo hrano prinesel?"

"Jaz sam. Tudi luč vam bom prinesel. Če se česa želite, povej-

te meni! Tamle stanujem."

Pokazal je na bližnjo hišo. Razjahali smo in peljali konje na dvorišče. Nato smo si ogledali notranjost hiše.

Vežo je imela, ki je peljala ob zunanj steni s ceste na dvorišče. In pa samo eno "sobo," ki jo je premična stena iz vrvbine delila v dva neenaka dela. V vsakem oddelku sta bili visoke gori pod stropom v steni dve luknji, zagrnjeni z rogoznicami. Ta "okna" so bila tako majhna, da bi še glavo ne mogel vtakniti skozi. Tla so bila sphana prst, ob notranji steni pokrita z rogoznicami. Drugega pohištva niso bili v sobi.

Veža je mela dvojna vrata, ena s ceste v "sobo," druga iz veže na dvorišče. Obojna so se dala z močnim zapahom zapreti. Iz veže so peljala v sobo vrata, ki so tudi bila na zapah.

Na dvorišču je ležalo različno lesovje in neko orodje, ki pa njegovega namena nisem razumel.

Predstojnik je odšel, sami smo bili. Posvetovali smo se.

"Misliš, da smo varni?" me je vprašal šejh.

"Dvomim. Nezanum mi je sicer obljubil gostoljubnost in bo gotovo tudi mož beseda. Njegovi gostje smo in gostje vse vasi. Toda med Kurdi, ki so nam prišli naproti, je bilo tudi mnogo takih, ki niso iz te vasi."

"Ti nam nič ne morejo! Če katerega izmed nas ubijejo, zadržajo krvni osvetljavišča, katerih gostje smo."

"In če nas ne misljijo ubiti, ampak le okrasti?"

"Kaj bi nam pa ukradli?"

"Konje, orožje, morebiti tudi kaj drugega."

Resnobni šejh Mohammed si je smehljač gladel dolgo brado.

"Branili se bomo!" je dejal.

"In si pri tem nakopali krvno osvetlovo!"

"Počakajmo, kako se bodo stvari razvijale!"

Anglež je vstopil, zunaj po dvorišču je stikal. Nos mu je visel na desno stran lica, ustpa na levo. Iz teh znakov sem nezmotljivo sklepal, da mu nekaj ni cisto prav.

"Hm!" je začel. 'Nekaj sem videl! I Zanimivo! Yes!"

"Kje? Kaj? Pripovedujte!"

"Psssst! Ne poglejte kvišku! Bil sem na dvorišču. Nenazno je! Splezal sem tudi na si ogledal grmovje ob njem. Lepa prilika za nočni napad! Bi se sijajno posrečil! Pogledal sem tudi na streho in zagledal nogo. Well! Moško nogo! Molela je za hip iz utice, kateri je shranjeno seno. Yes!"

"Pa ste res tudi prav videli?"

"Zelo prav! Yes!"

Še lej sem se spomnil, da nismo našli nobenih stopnic in tudi ne lestev, ki bi peljala na streho.

Sli smo na dvorišče iskat, pa nismo nič našli. Tudi v hišni nismo našli nobene priprave, ki bi se po nej dalo priti na streho. Toda pogledati smo le morali na streho, preden smo legli spat, in sicer nemudoma. Noč se je bližala.

Nad vrati, ki so peljala na dvorišče, je molelo iz zidu brušno, sicer komaj za dober pedenj, pa zadostovalo je mojim namenom. Odvij sem si lasso, ga štirikrat zložil, napravil zadrgo in vrgel lasso črez bruno. V zadržo sem stopil, se potegnil kvíšku in tako prišel na streho.

Koj sem stopil k utici.

Do vrha je bila polna sena. Segel sem vanj, pa nič nisem našel. Šele ko sem se do ramen zategbel v seno, sem otopal človeško glavo. Nekdo je bil skrit v senu, do skrajnega konca utice je zaril.

Kako kuje življenje ...

Papiga obsojena radi veleizdajstva

"Doli s kraljem! Živila republika!" Glasni vzklik te vsebi so bili slišati v mestecu Sphakia, na Grškem. Ljudje, ki se šli mimo hiše in slišali te vzklike, so se muzali, čeprav so vedeli, da taki vzklik niso na mestu zdaj, ko je bila zopet vzpostavljena monarhija. Čeprav prebivalci tega mesteca niso bili posebno naklonjeni kralju, vendar so dobro vedeli, da je treba sedaj držati jezik za zobni, ker vzklik take vrste bi pomenili smrt radi veleizdajstva. Kdo je bil torej, da si je upal v teh časih kričati: "Doli s kraljem! Živila republika!"

Vojaka nista vedela kaj bi storila. Nista se hotela izkazati bedaka in napraviti kaj načnega, na drugi strani je pa zopet istina, da je ta papiga nevaren ptič. S tem svojim proti državnim kričanjem lahko zneti kak upor, ki ga bo težko zatreli.

Ne kaže drugega torej, da se ptič arretira. Med splošnim smehom gostov in protestom gostilničarja, sta vojaka odnesla kletko s papigo. Ljudje po cesti so se zbirali v gruče, ko so videli, kako neso vojaki kletko s papigo, ki se je drla na vse grlo: "Doli s kraljem! Živila republika!" Vojaki so hiteli po cesti in komaj čakali, da so prisli do prve policijske postaje. Tam so izročili papigo pod obtožbo veleizdajstva. Njih naloga je tukaj končala toda sedaj je nastalo vprašanje, kaj se bo zgodilo s papigo.

Vojaka resno povesta, da sta slišala nekoga, ki je vpil na slavo republike in zato sta prisila, da to osebo odvedeta radi veleizdajstva.

"Oh, to je pa storila moja Hella, moja papiga Hella," je rekel mužaj se gostilničar, ter pokazal z roko na kletko v katu. Papiga v najlepših barvah je strmela v došla vojaka.

"Hella vpije take besede," je nadaljeval gostilničar. "Navadno jo imam v kaki notranji sobi, kjer se hankiči do milje volje in je nihče ne sliši. Danes se je počutila pa nekam dolgočasno, zato sem jo prinesel v predno predno s..."

"Doli s kraljem! Živila republika!" je prekinila papiga svojega gospodarja.

Vojaka nista vedela kaj bi storila Končno pride eden do ideje.

"Toda vi ste papigo naučili te besede," pravi gostilničarju,

"in s tem ste hoteli delati propagando proti monarhiji. Vi kot lastnik in učitelj papige ste odgovorni za papigo, zato vas aretiram v imenu postave."

"Toda, saj jaz nisem odgovoren za papigo," se je branil gostilničar.

"Ko sem jo pred dve ma-

seseca dobitil, je že znala vpititi te besede. Misil sem, da jo bom priučil še kakih drugih besed, toda ta preklicana papi-

ga noče sprejeti nčene druge besede v svoj slovar. Vsi ti ljudje mi lahko potrdijo, da je resnica."

Gostje so potrdili gostilničarjevo izjavo. Gostilničar je celo rekel, da je hotel že papigo prodati, pa je nihče ne kupi s to slabu maniro.

Vojaka nista vedela kaj bi storila. Nista se hotela izkazati bedaka in napraviti kaj načnega, na drugi strani je pa zopet istina, da je ta papiga nevaren ptič.

"Doli s kraljem! Živila republika!" Vojaki so hiteli po cesti in komaj čakali, da so prisli do prve policijske postaje.

Tam so izročili papigo pod obtožbo veleizdajstva. Njih naloga je tukaj končala toda sedaj je nastalo vprašanje, kaj se bo zgodilo s papigo.

Ne kaže drugega torej, da se ptič arretira. Med splošnim smehom gostov in protestom gostilničarja, sta vojaka odnesla kletko s papigo. Ljudje po cesti so se zbirali v gruče, ko so videli, kako neso vojaki kletko s papigo, ki se je drla na vse grlo: "Doli s kraljem! Živila republika!" Vojaki so hiteli po cesti in komaj čakali, da so prisli do prve policijske postaje.

Tam so izročili papigo pod obtožbo veleizdajstva. Njih naloga je tukaj končala toda sedaj je nastalo vprašanje, kaj se bo zgodilo s papigo.

Ne kaže drugega torej, da se ptič arretira. Med splošnim smehom gostov in protestom gostilničarja, sta vojaka odnesla kletko s papigo. Ljudje po cesti so se zbirali v gruče, ko so videli, kako neso vojaki kletko s papigo, ki se je drla na vse grlo: "Doli s kraljem! Živila republika!" Vojaki so hiteli po cesti in komaj čakali, da so prisli do prve policijske postaje.

Tam so izročili papigo pod obtožbo veleizdajstva. Njih naloga je tukaj končala toda sedaj je nastalo vprašanje, kaj se bo zgodilo s papigo.

Ne kaže drugega torej, da se ptič arretira. Med splošним smehom gostov in protestom gostilničarja, sta vojaka odnesla kletko s papigo. Ljudje po cesti so se zbirali v gruče, ko so videli, kako neso vojaki kletko s papigo, ki se je drla na vse grlo: "Doli s kraljem! Živila republika!" Vojaki so hiteli po cesti in komaj čakali, da so prisli do prve policijske postaje.

Tam so izročili papigo pod obtožbo veleizdajstva. Njih naloga je tukaj končala toda sedaj je nastalo vprašanje, kaj se bo zgodilo s papigo.

Ne kaže drugega torej, da se ptič arretira. Med splošnim smehom gostov in protestom gostilničarja, sta vojaka odnesla kletko s papigo. Ljudje po cesti so se zbirali v gruče, ko so videli, kako neso vojaki kletko s papigo, ki se je drla na vse grlo: "Doli s kraljem! Živila republika!" Vojaki so hiteli po cesti in komaj čakali, da so prisli do prve policijske postaje.

Tam so izročili papigo pod obtožbo veleizdajstva. Njih naloga je tukaj končala toda sedaj je nastalo vprašanje, kaj se bo zgodilo s papigo.

Ne kaže drugega torej, da se ptič arretira. Med splošnim smehom gostov in protestom gostilničarja, sta vojaka odnesla kletko s papigo. Ljudje po cesti so se zbirali v gruče, ko so videli, kako neso vojaki kletko s papigo, ki se je drla na vse grlo: "Doli s kraljem! Živila republika!" Vojaki so hiteli po cesti in komaj čakali, da so prisli do prve policijske postaje.

Tam so izročili papigo pod obtožbo veleizdajstva. Njih naloga je tukaj končala toda sed

MORSKI RAZBOJNIK

A. S.

Ko jo prišel na krov in še preden se je imel čas ozreti po svoji častni straži, ki je stala v vrsti na krovu, ga je zadel na glavo udarec s kijem, da je kakor snop pal v Haghtorpejevo narocje.

Naglo so ga odnesli v njegovo kabino, nakar so spravili na krov može, ki jih je pustil v čolnu. Peter Blood je bil genij in tudi nekam dramatičnega razpoloženja, zato lahko rečemo, da je bil uprav dramatičen prizor, ki se je zdaj nudil opazovalcem na obrežju.

Na obrežju je namreč stal na čelu množice polkovnik Bishop, ob njegovi strani pa governer Steed, ki sta namršenih obrvi zrila odplutje osmih čolnov s španskimi pirati, ki so pravkar odrinili od brega.

Ako nameravate kupiti, zidati ali modernizirati vašo hišo

obiščite Federal Housing Administration osigurano vknjižno kliniko v Bulkley poslopu. FHA uradniki vam bodo razložili nov finančni program, s katerim sodelujejo banke-članice te družbe.

The Cleveland Clearing House Association

vedno preklinali, ko je na ladji zagrmel drugi, bolje namerjen strel, in izstrelil je zdaj ter ga razbil v trske, dočim je zletela njegova pasadka nekateri živi, drugi mrtvi, v vodo.

Moštvo ostalih sedmih čolnov je bilo zdaj še bolj osuplo, ker nikakor ni moglo doumeti, kaj naj vse to pomeni. Španci so se dvignili v čolnih, pretili s pestmi ter preklinali, kakšni blažniki so vendar na ladji, ki streljajo na svoje lastne ljudi!

V tem trenotku je treščil nastaneno v sredo meduje trečji izstrelki, ki je razbil na drobne kosce drugi čoln. Piratom je bilo zdaj dovolj, zato so se uprili v vesta ter se preklinali razkropili na vse strani. Nekateri so na vso moč veslali nazaj proti obrežju, dočim so drugi hiteli proti ladji, da vidijo, kakšen hujdij je zajezdil moštvo na nji.

Da je bilo na ladji nekaj narobe, o tem ni moglo biti zdaj nobenega dvoma več, zlasti, ker sta trenotek zatem treščili spet dve karteči ter razbili tretji čoln.

Resolutni topničar Ogle je izborni dokazal, da res nekaj ve

o topovih. V svoji zmedri in konsternaciji so mu Španci še olajšali delo, ker so natrpali svoje čolne skupaj.

Ko je padel četrti strel, so bili vsi na jasnen v toliko, da je na ladji njihov sovražnik, pa bil že kdorkoli. Naglo so pričeli veslati proti bregu, katerega pa niso dosegli prej, dokler nista bila še njihova nadaljnja dva čolna razbita.

Če so bili že Španci v veliki zmedri zaradi vsega tega, kaj naj rečemo šele o naselnicah, ki so stali odprtih ust na pomolu ter nemo strmeli na razvoj stvari. Nekoliko se jim je zjasnilo v glavah šele tedaj, ko so videili, da je nenadoma izginila španska zastava z najvišjega jambora, nakar je šfinil kvišku "Union Jack" — zastava Anglie.

Topničar Ogle pa je medtem še vedno nadaljeval z dajanjem dokazov, da njegovo topničarstvo ni šele od včeraj. Pošiljal je strel za strelom za bežečimi Španci. Zadnji njihov čoln je bil razbit baš v trenotku, ko je dosegel obalo.

To je bil torej konec piratov, ki so še pred desetimi minutami v enega njihovih čolnov lali proti ladji, zibajoč se v terga razbil v trske, dočim je sladkih mislih o delitvi zlatih osmakov. Peščica piratov je dosegla breg z zdravo kožo, toda težko je reči, če so imeli vzrok, da so si čestitali gledate sprejem, katerega so bili tam deležni.

Kakor rečeno, naselniki na pomolu si niso vedeli razlagati stvari. Da so bili zdaj na krovu ladje prijatelji, o tem ni bilo dvoma, zato kaže je bilo dovolj dokazov. Ampak kdo so ljude — so se vpraševali na pomolu — ki so zdaj gospodarji ladje, in odkod so se vzeli? To je treba zdaj pred vsemi dognati. Neka hrabra in neustrašiva skupina otočanov se je moral tekom noči prikrasti na ladjo ter jo zavzeti. Treba je torej dognati identitet teh misterioznih ljudi, da se jim izkaže čast, katera jim gre.

Ker stanje governerja Steed ni dovoljevalo — protin ga je namreč še vedno mučil — se je na to misijo podal polkovnik Bishop z dvema uradnikoma.

Ko je stopil z lestve na ladjiški krov, je bilo prvo, kar je polkovnik opazil, zlato, ki je ležalo v štirih zabojsih na krovu in

v katerim zabojem je moral enega skoraj sam prispetivati. Njegove oči so se ob pogledu na zabejo od veselje zasvetile.

Ob obeh straneh krova sta stali dve vrsti mož v lepem redu, v svetlih prsnih oklepih iz sčeladami na glavah, držeč svoje muškete ob nogah.

Nihče ni mogel pričakovati,

da bi mogel polkovnik Bishop v tem vojščkah na prvi pogled spoznati one sestradane ljudi s svoje plantaze, ki so bili še včeraj bolj podobni strašilom za vkoruzo kakor pa ljudem. Še manj pa se more pričakovati, da bi bil na prvi hip spoznal krasnega, vladjnega gentlmana, ki je stopal proti njemu, da ga pozdravi — visokega, gracioznega gentlmana, običenega po španskem običaju, ves v črem žametu, obrobljenem z vratom

in ob rokavih z dragocenimi belimi čipkami, opasan z lahkim mečem s poslačenim ročajem ter pokrit s širokokrajinim kastorjem, okrašenim z belim nojeyim je le, koj smo zaslužili in kako

peresom, in s skrbno nakodravljeno vas bomo zdaj nazvali.

"Dobrodošli na krovu ladje Cinco Llagas, polkovnik — ljubček!" je dejal z glasom, ki se je zdel polkovniku nekam znan. "Glejte, poslužili smo se garderope Špancev, da počastimo ta sprejem, dasi se skoro nisem dozneli upati, da boste vi sami, ki vas bomo imeli čast pozdraviti. Tu ste se znašli med prijatelji — in sicer med svojimi starimi prijatelji."

Polkovnik je izbuljil oči. Pred seboj je namreč videl Mr. Peter Blooda v vsem njegovem sijaju — bil je skrbno obrit, njegovi lasje skrbno nakodrani in skrbno oblečen, tako da je izgledal ves drug, mnogo mlajši mož. Izgledal ni niti en dan nad tri in trideset let, kar je bila ob tem času njegova starost.

"Peter Blood!" je rekel ves čupel. Potem pa se mu je pojavi na obrazu zadovoljen usmeh. "Torej ste bili vi, ki . . . ?

"Da, jaz, polkovnik, jaz in pa tiste moji in vaši prijatelji." Ob teh besedah je Mr. Blood zavrhnil z roko, da so zavirale krasne čipke na njegovem rukavu ter pokazal na dve vrsti vojščakov.

Polkovnik jih je zdaj natančneje pogledal. "Pri Bogu!" se je razveselil. "In s temi ljudmi ste tako izborno zagodili španskim psom! Ah, saj-to je naravnost herojstvo!"

"Herojstvo? To je naravnost epično. Vidim, da pričenjate počasi spoznavati moje zmožnosti in moj genij."

Polkovnik Bishop je šel nad odprtino, ki je vodila v notranjost, se odkril ter si otril potno celo.

"Zadivljate me!" je končno rekel. "Pri moji veri, zadivljate me! Da ste rešili te zaklade in zraven zasegli še izborni ladjad z vsem, kar je na njem! Kakor je Bog v nebesih, za to dejanje zaslužite pohvalo!"

"Jaz sem popolnoma vaših misli."

"Pri Bogu! Vsi ste zaslužili nagrado in videli boste, da znam biti hvaležen."

"Saj te je vse, kar je treba," je rekel Mr. Blood. "Vprašanje je le, koj smo zaslužili in kako

prisrčna hvala vsozdaj naša stvar," je spet povzel Peter Blood. "Namreč stvar glede bičanja, ki je bilo meni oblubljeno. Vi ste mož-beseda, polkovnik, v takih stvareh — saj v drugih morda niste — in rekli ste, da ne boste pustili palca zdrave kože na mojem hrabtu."

Plantažnik je zamahnil z roko. Zdelo se je, kakor da ga je beseda o bitanju skoraj žallila. "Ah, molčite, molčite! Po tem izbornem, herojskem dejanju, ki ste ga izvršili s svojimi ljudmi, ne bom več mislil na takе stvari."

(Dalje prihodnjič)

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE!

NAZNANILO IN ZAHVALA

Zalostni in globoko potrli naznanjam vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prebridko vest, da je za vedno v Gospodu zaspal naš preljubljeni soprog in cec.

Andrew Možek

ki je po štirinajst mesečni bolezni, previden s svetimi zakramenti, zatisnil svoje trudne oči dne 29. januarja 1936 v starosti 53 let. Doma je bil iz Roba, pošta Lašče. K večnemu počitku smo ga položili dne 1. februarja 1936 na Calvary pokopališče.

V dolžnost si štejemo se lepo zahvaliti družini Edward Možek, Mrs. Katy Tramsak, družini Fr. Hočevar iz Spencer Ave., Anton Koenig, ki so nam bili v prvo pomoč in tolazbo v tem najbolj žalostnem času. Ravno tako lepa hvala vsem, ki so prišli ranjkega pokopiti, vsem, ki so čuli in molili ob krsti ter vsem, ki so udeležili pogreba.

Prisrčna hvala Rev. Max Sodji za podeljene svakramente, za spremstvo iz hiše žalosti v cerkev in za opravljenje cerkvene pogrebne obrede.

Iskreno se zahvaljujemo vsem darovalcem krasnih vencev, ki so v zadnjem pozdrav okrasili krsto drugega ranjkega in sicer Mr. in Mrs. Andrew Možek Jr., Mr. in Mrs. Rudolph Možek, Mr. Anton Koenig, Mr. in Mrs. Anton in Frances Klun, Mr. Anton Sveti in družina, družina Joe Zgorn, the Employees of the Canfield Oil Co., No. 2 Works, društvo Cleveland Slovenci št. 14 SDZ. Ravno tako lepa hvala prijateljem in sosedom za skupni krasen venec.

Prisrčna hvala sledičim, ki so darovali za svete maše, ki se bodo brali za dušo pokojnega: družina Edward Možek, E. 53 St., družina Andrew Možek Jr., Mr. in Mrs. Joseph Koenig, Anton Gobec, Mr. in Mrs. John Klančar, Mr. in Mrs. Louis Tomšič, Mrs. Mary Smole, Spencer Ave., Anton Klančar, Carl Ave., Mr. in Mrs. Sporar, E. 45 St., Mr. John Zgorn, E. 61 St., družina A. Fortuna, družina Louis Cimperman, Mr. in Mrs. Maver, Collinwood, Mrs. Mary Hočevar, družina Leskovec, Spencer Ave., Mrs. Prijatel, Mr. Tony Gorenc, družina John Kadunc, družina Anton Korošec, Mr. in Mrs. Hanco, družina John Tramsak, Mr. in Mrs. Joseph Deal, Hefan Andollec, Tonil Adenit, John Simons.

Prav lepa hvala vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago pri pogrebu. Lepa hvala pogrebniku Frank Zakrajšku za vso prijazno naklonjenost in za lepo urejeno in izvrstno vodstvo pogreba.

Se ekrat prisrčna hvala vsem, ki ste se na en nacin ali drugi izkazali kot zvesti prijatelji, ne bomo vas pozabili in naj vam ljubi Bog stotero povrne.

Ti predragi in nepozabljeni soprog in oče, ki si se za vedno ločil od nas, dokončal si trpeljenje tega sveta ter se preselil v boljše večno življenje. V globoki žalosti Ti želimo, da počivaš mirno v zasljenem pokoru. Nebeška luč naj Ti sveti in lahka naj Ti bo ameriška zemlja.

Zalujoči ostali:

Mary Možek, soproga; Andrew, Rudolph, Edward, Louis, sinovi. Zapušča tukaj tudi žalujočega brata Edward Možek, v starci domovini pa žalujočo mater, brata in 4 sestre. Cleveland, Ohio 2. marca, 1936.

Luckies — la h k a k a j a

BOGATEGA, ZRELEGA DELA TOBAKA—"IT'S TOASTED"

Luckies so manj kislobne

SREDNJI LISTI

Vrhni listi vseh tobačnih rastlin utegnje datí končni rezek, alkalijski okus. Spodnji listi povzročijo kislobnost v kaji. Samo srednji listi so, ki se približujejo v naravi najbolj okusnemu kislobno-alkalijskemu razmerju. V LUCKY STRIKE cigareta so rabljeni srednji listi.

LUCKIES SO MANJ KISLOBNE!

Zadnje kemične proizvodnje kažejo* da imajo druge znane vrste proabilico kislobne nad Lucky Strike od 53% do 100%.

* Izidi Potrjeni Od Neodvisnih Kemičnih Laboratorijs In Raziskovalna Skupnost.

LUCKY STRIKE CIGARETTES

"IT'S TOASTED"— Zaščita vašega grla—proti draženju—proti kašljiju

Copyright 1936, The American Tobacco Company